

Durmuş Hocaoğlu

“Onurlu AB Üyeliği” Tezinin Kritiği: III

Yeniçağ, “Analiz”, 22 Ekim 2005, Cumartesi., s.12
“Analiz” Sıra No: 320; 2005-118; Ekim-08

YENIÇAĞ

Sayın Devlet Bahçeli'nin “*Son Gelişmeler Işığında Türkiye'nin AB Üyeliği ve Milliyetçi Hareket Partisi, Temel Yaklaşım Biçimimiz ve Görüşlerimiz*” başlıklı ve MHP'nin, Türkiye'nin Avrupa Birliği Üyeliği konusundaki resmî görüşünü en yetkili ağızdan deklare eden kitabında, konu ile alakalı olarak dile getirilen fikirlerde dikkat çekilmesi gereken en mühim noktaların başında, Parti'nin, çok vâzih bir sûrette ve kesin ve vurgulu bir dille, Üyelik taraftarı olduğunun îlânıdır; bu itibarla, bir önceki yazımda da söylemiş olduğum gibi, bu kitap, âşikâr bir “**Avrupa Birliği Üyeliği Müdâfaanâmesi**” niteliği taşımaktadır. Nitekim Sayın Bahçeli, AB üyeliği sürecinde Türkiye'nin parçalanması ihtimâline karşı haklı ve meşrû hassasiyetleri olanların “*Sevr sendromu,*” “*bölünme paranoyası,*” “*değişim paranoyası*” gibi benzetmelerle hafife alınmak istenmesini takbîh ettikten sonra, “*Bu parametreler içine sıkıştırılan tartışma ortamında, Türkiye'nin bekasını ilgilendiren temel konularda milli birlik ve bütünlüğümüzü gözeten ve sosyal dokumuzun zedelenmemesi, iç huzur ve istikrar ortamının bozulmaması konularında haklı endişe ve hassasiyetler sergileyen çevreler ise Türkiye'yi çağın gerisinde bırakmaya çalışan AB karşıtı olmak gibi haksız suçlamaların hedefi hâline getirilmektedir*” demektedir [s.25] ki burada göze çarpan mühim husus, MHP'nin bir yandan, Türkiye'nin bekasını, millî birlik ve bütünlüğümüzü müdâfaa ettiğinin altı çizilirken, diğer yandan da, “AB karşıtı” olarak lanse edilmesinin, çok vurgulu bir biçimde, “*Türkiye'yi çağın gerisinde bırakmaya çalışan AB karşıtı olmak gibi haksız suçlamalar*” şeklinde tanımlanarak takbîh edilmesidir. Bir yandan Üyelik sürecinde Türkiye'nin bölünmesi gibi bir ihtimâlin vârid görülerek buna şiddetle karşı çıkılmakta olması ve fakat diğer yandan, buradan hareketle, AB karşıtlığına yönelmeye veya AB üyeliğinin Türkiye'nin bekasını ve millî birlik ve bütünlük ile nasıl bir arada te'lif edilebileceğini gösteren orijinal bir tez üretmeye değil, tam aksine, böyle bir tezi gündeme getirmeden, AB karşıtlığı şeklindeki ithamların şiddetle reddedilerek kesin bir AB taraftarlığına yönelinmesi, ayrıca ele alınacak olan ve eserin bütününe yansıyan derin ve çözülmez bir paradokstur; ancak şimdilik, şunu soralım: Nedir burada bir suç gibi telâffuz edilen “AB Üyeliğine karşı olma”ya yüklenen derin mânâ? Cevap belli: “Çağın gerisinde kalmak”. Yâni, MHP için AB Üyeliği, çağın — ve dolayısıyla da çağdaşlığın — zarûrî bir îcâbı olmaktadır. Tabiatıyla, hâl böyle olunca, AB karşıtı olmak MHP'ye göre de çağdışılık, çağa karşı direnmek gibi anlamlar taşıyacaktır; tıpkı, “*Avrupa Birliği Üyesi olmayalım da Ortadoğulu bir devlet mi olalım*” veya “*ya Avrupa ya Suriye*” şeklinde sloganları kendilerine şar edinmiş AB yandaşlarının tezine paralel bir görüş!

MHP'nin AB üyeliğindeki kesin taraftarlığı, öyle anlaşılıyor ki, radikal bir medeniyet vizyonunun zarûreti bir neficesi olarak da karşımıza çıkmaktadır. Nitekim, “*Türkiye'nin AB içindeki yerini alması, son tahlilde, batılı ideal ve değerlerin gerçek anlamda evrensel olduğunun somut bir kanıtını oluşturacaktır*” [s.39] şeklindeki ifâdenin “*batılı ideal ve değerler*”i ne kadar yücelttiğine dikkat edilecek olursa, bu değerlerin “*gerçek anlamda evrensel*” oluşuna yapılan vurgu, milliyetçi-ülkücü geleneğin son zamanlarda kendi

köklerinden kopma eğiliminin MHP’de de nasıl tezâhür ettiğini açıkça göstermektedir. Nitekim, MHP’nin AB Üyeliği müdâfiliği, kitabın bütününe hâkim ve diğer AB taraftarlarınınkinden kesin bir ayrımı olmayan ve “milliyetçilik” ile uzlaştırılması imkânsızlık arzeden bir görüş olarak sergilenmektedir. Meselâ rastgele bir örnek olarak “*Türkiye’nin Avrupa ile bütünleşmesinin samimî ve haysiyetli bir iş birliği süreciyle gerçekleşmesi ve Türkiye’nin onurlu bir üye olarak Avrupa Birliği içinde hak ettiği yeri alması, MHP’nin AB yaklaşımının temelini oluşturmaktadır.*” [s.10] şeklindeki ifâdeye bakalım. Kitabın başlangıç kısmında bulunan bu cümlede, MHP’nin AB yaklaşımının temelini oluşturan ideal olarak “*Türkiye’nin Avrupa ile bütünleşmesi*”nin seçilmiş olması, üzerinde ciddiyetle durulmayı gerektirmektedir. İmdi: Hem milliyetçiliği, hem Türkiye’nin bekasını, hem millî birlik ve bütünlüğü ve hem Avrupa ile bütünleşmeyi aynı anda ve aynı celâdetle müdâfaa etmek ne demek olabilir? Tabiatıyla, bilim kavramlarla çalıştığına göre, bu suâlin cevaplandırılması da ancak kavramsal analizlerle mümkün olabilecektir.

Yine sayfa bitti ve söylenecek çok şey var, nasipse salıya diyor ve bu günlük şu kadarını ekliyorum: AB projesi, esas olarak, Avrupa’nın siyâset ve fikir elitleri tarafından, aynı zamanda, milliyetçiliğe karşı tasarlanmış ve geliştirilmiş bir projedir; öyle ki, AB’nin geleceği, milliyetçiliklerin öldürülmesine bağlıdır; her ikisi birden asla....

